

Mál nr. 173/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna sumarhúsatryggingar.

Þjófnaður á æðardún í september 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 5. maí 2015 ásamt gögnum.
2. Tölvupóstur V dags. 19. maí 2015.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V dags. 1. október 2014 kemur fram að brotist hafi verið inn um glugga í sumarbústað M og þar hafi verið stolið um 60 kg af vel þurrkuðum og hristum æðardúni sem hafi átt að nota í sængurfatnað. Í málinu kemur einnig

M telur að gildissvið innbrots- og þjófnaðarliðar sumarhúsatryggingar sinnar taki til umrædds tjóns þar sem æðardúnninn sé hluti af innbúi hans. Nota hafi átt dúninn í sængurfatnað og í málskoti tekur M fram að æðardúnninn hafi verið þess eðlis að M hefði flutt hann með sér hefði hann selt sumarhús sitt.

V telur að umræddur æðardúnn falli ekki undir innbú í skilningi gildissviðs sumarhúsatryggingar þar sem kemur fram í skilmálaákvæða að innbú sé skilgreint með eftirfarandi hætti: „*Lausafé og persónulegir munir sem að almennt fylgja sumarhúsum og telst ekki vera hlut af húseign eða almennu fylgifé hennar. Við það skal miðað að innbú teljist allt það sem vátryggðir myndu almennt flytja með sér ef þeir flyttu á milli sumarhúsa.*“ V vísar til þess að æðardúnn falli ekki undir viðkomandi skilgreiningu og bætist því ekki úr sumarhúsatryggingu M.

Álit.

Til þess að M geti sótt bætur í sumarhúsatryggingu sína þarf tjón hans að falla undir gildissvið vátryggingarinnar. Í 1. gr. innbústryggingar sumarhúsatryggingar kemur fram að vátryggingin taki til innbús í eigu vátryggðs. Í skilgreiningakafla vátryggingarinnar kemur fram skilgreining félagsins á orðinu innbú eins og vísað er til þess í skilmálunum. Þar kemur fram að átt sé við lausafé og persónulega muni sem almennt fylgja sumarhúsum. Verður að skilja þá setningu sem á eftir kemur þar sem vísað er til þess að til innbús teljist það sem vátryggðir mundu almennt flytja með sér milli sumarhúsa með þeim hætti að það sé það lausafé og þeir persónulegu munir sem almennt fylgja sumarhúsum. Þegar litið er til þess hvort 60 kg af þurrkuðum og hristum æðardúni fylgi almennt sumarhúsum verður að líta til orðskýringar á orðinu almennt. Þar verður ekki annað lagt til grundvallar er að algengt sé að sumarhúsum fylgi þeir munir sem vísað er til hverju sinni. Ekki verður hægt að slá því föstu að hristur og þurrkaður æðardúnn sé eitthvað sem almennt sé að finna í sumarhúsum og hefur M ekki sýnt fram á hið gagnstæða. Fellur slíkur æðardúnn því ekki undir skilgreiningu í vátryggingarskilmálum V á lausafé eða persónulegum munum sem almennt fylgja sumarhúsum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sumarhúsatryggingu hjá V.

Reykjavík 9. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.